

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ เพราะก่อให้เกิดผลเสียทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของชาติ ซึ่งนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่นักเรียน นักศึกษา ซึ่งทำให้เกิดความสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศในอนาคต

จากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดดังกล่าว รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไข โดยจัดตั้งหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนขึ้น เพื่อร่วมมือกันป้องกัน แก้ไข และปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศ เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) คณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (ป.ป.ส.ศษ.) และคณะกรรมการศูนย์ประสานงานกลางองค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด (ศอศ.) ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้พยายามดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด แต่ก็ไม่สามารถลดจำนวนนักเรียนที่ใช้ยาเสพติดได้ตามเป้าหมาย เพราะเมื่อพิจารณาข้อมูลสถิตินักเรียน นักศึกษา ที่ใช้ยาเสพติดและสมัครใจเข้ารับการรักษายาเสพติดทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2535-2537 พบว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่นักเรียน นักศึกษาอยู่ในขั้นที่เรียกว่า ลุกลามและรุนแรงมาก เนื่องจากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535-2537 มีจำนวนนักเรียนที่ใช้ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ กล่าวคือในปี พ.ศ. 2535 มีจำนวน 1,401 คน ในปี 2536 จำนวน 3,090 คน และปี 2537 มีจำนวน 4,261 คน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด [สำนักงาน ป.ป.ส.], 2539: 1)

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยวิธีการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเพียงวิธีเดียวนั้นไม่เพียงพอ เพราะมีจำนวนนักเรียน นักศึกษาใช้ยาเสพติดมากขึ้นทุกปี

โดยเริ่มใช้ยาเสพติดตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรืออายุประมาณ 15 ปี ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการอยากลอง เพื่อนชวน ขาดความรู้ หรือขาดความตระหนักในปัญหา (สำนักงาน ป.ป.ส., 2539: 9) เนื่องจากการแก้ไขปัญหามื่อนักเรียนติดยาเสพติดแล้วจะทำได้ยาก และผลที่เกิดตามมาหลังจากติดยาเสพติดมีมากและมักจะเป็นผลร้ายแรง การดำเนินการป้องกันจึงน่าจะเป็นมาตรการที่เหมาะสมกว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบจึงได้พยายามดำเนินการป้องกันยาเสพติดด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อไม่ให้นักเรียนนักศึกษาใช้ยาเสพติด เช่น กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนป้องกันยาเสพติดในระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2535-2539 ขึ้น (กรมสามัญศึกษา, 2539: 55-57) เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนต่างๆ นำไปดำเนินการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน แต่การดำเนินงานก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

เมื่อพิจารณาข้อมูลสถิตินักเรียน นักศึกษาที่ใช้ยาเสพติด ปรากฏว่า นักเรียน นักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดจากทั่วประเทศ ส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 15-19 ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-24 ปี และระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ติดยาเสพติดนั้น จะอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย และอาชีวศึกษามากที่สุด โดยเฉพาะในช่วงปี 2536-2537 พบว่านักเรียน นักศึกษาที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา ส่วนมากอยู่ในระดับอาชีวศึกษา รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น (สำนักงาน ป.ป.ส., 2539: 2) แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัศึกษามีแนวโน้มที่จะใช้ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น จึงควรดำเนินการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้วยวิธีการต่างๆ ให้มากขึ้น นอกจากนี้ กรมสามัญศึกษายังได้รายงานเกี่ยวกับนักเรียนที่ใช้ยาเสพติดในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538 ว่า โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาทุกจังหวัด และทุกเขตการศึกษามีนักเรียนใช้ยาเสพติดชนิดต่างๆ ทั้งที่รุนแรงและไม่รุนแรง (กรมสามัญศึกษา, 2539: 29-36) ซึ่งเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่า ยาเสพติดได้แพร่ระบาดในหมู่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในทุกจังหวัดทั่วประเทศ

จากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ซึ่งมีได้มีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น แต่ได้แพร่ระบาดไปยังจังหวัดต่างๆ พบว่าผู้ที่ติดยาเสพติดและสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาในกองบำบัดรักษา สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดปี พ.ศ. 2536-2537 ในกรุงเทพมหานครมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาอันดับ 2 คือ จังหวัดสมุทรปราการ

โดยปี พ.ศ. 2536 ในจังหวัดสมุทรปราการมีจำนวน 2,456 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ของผู้เข้ารับ การบำบัดรักษาทั่วประเทศ (สำนักงาน ป.ป.ส., 2537: 5) และปี พ.ศ.2537 มีจำนวน 2,525 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 (สำนักงาน ป.ป.ส., 2538: 5)

เมื่อพิจารณาในด้านสถิติคดียาเสพติดในจังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2538 ซึ่งรายงานโดยกองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส. พบว่า ในปี 2536 มีจำนวนคดี 3,880 คดี ผู้ต้องหา 3,945 คน และในปี 2537 จำนวนคดี 5,571 คดี จำนวนผู้ต้องหา 5,655 คน ส่วนปี 2538 มีจำนวนคดี 5,319 คดี จำนวนผู้ต้องหา 5,320 คน

จากข้อมูลดังกล่าว จะพบว่าคดียาเสพติดของจังหวัดสมุทรปราการในปี 2537 สูงกว่าปี 2536 มาก ถึงแม้ในปี 2538 จะมีคดีลดลง เนื่องจากคดียาเสพติดในเรื่อง ผิ่น กัญชา พืชกระท่อม และสารระเหยลดลง แต่ก็มีการเพิ่มของคดียาเสพติดประเภทร้ายแรง ได้แก่ เฮโรอีน และยาบ้ามากขึ้น จากจำนวน 2,524 คดี เป็น 2,600 คดี และ 122 คดีเป็น 221 คดี ตามลำดับ และจากรายงานจำนวนนักเรียนที่ใช้ยาเสพติดของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษาแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งรวบรวมข้อมูล เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538 ปรากฏว่า จังหวัดสมุทรปราการ มีนักเรียนคิดยาเสพติดชนิดร้ายแรงมากที่สุด โดยมี จำนวนโรงเรียนที่รายงาน 22 โรงเรียน มีนักเรียนชายติดเฮโรอีน จำนวน 20 คน และ นักเรียนหญิงติดเฮโรอีน 3 คน รองลงมาคือ กรุงเทพมหานครมีโรงเรียนที่รายงานจำนวน 64 โรงเรียน มีนักเรียนชายติดเฮโรอีน 21 คน นักเรียนหญิง 1 คน (กรมสามัญศึกษา, 2539: 29) จะเห็นว่า ในจังหวัดสมุทรปราการ นอกจากมีคดียาเสพติดที่สูงแล้ว จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่ใช้ยาเสพติดชนิดร้ายแรงก็มีมากกว่านักเรียนในกรุงเทพมหานคร จึงกล่าวได้ว่าปัญหาทางตัน ยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จัดอยู่ในขั้นรุนแรงมากที่สุด

จากรายงานผลการประชุมสัมมนา เรื่องมาตรการป้องกันภัยยาบ้าในสถานศึกษา ซึ่งจัดโดยสำนักงาน ป.ป.ส. บริษัทมติชนจำกัด (มหาชน) กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีข้อมูลสรุปสาระสำคัญได้ว่า ให้มีการทบทวนเกี่ยวกับความชัดเจน ของนโยบายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ในเรื่องการแข่งขันคณะกรรมการป้องกันยาเสพติด การปรับระบบ บริหารงานในโรงเรียน การขาดขวัญกำลังใจของครู อาจารย์ผู้ปฏิบัติงาน ความร่วมมือจากครู

อาจารย์ หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประสานงาน ตลอดจนความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินงาน (สำนักงาน ป.ป.ส., 2538: 28-39) ข้อมูลที่ปรากฏข้างต้นนี้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่า การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดไม่บรรลุผล และสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุของปัญหาว่า สาเหตุสำคัญน่าจะมาจากกระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนต่างๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการ และกรมสามัญศึกษาได้กำหนดนโยบายด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาไว้ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การดำเนินงานเพื่อป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาจะประสบผลสำเร็จหรือไม่นั้น มิได้ขึ้นอยู่กับเฉพาะการมีนโยบาย คณะกรรมการ ครู อาจารย์ หน่วยงานต่างๆ ตลอดจนงบประมาณเท่านั้น หากแต่ยังต้องอาศัยกระบวนการบริหารที่ชัดเจน ต่อเนื่อง จริงจัง เป็นเครื่องกำกับให้การป้องกันยาเสพติดบังเกิดผลให้ได้ เนื่องจากกระบวนการบริหารจะเป็นแนวทางเทคนิควิธี หรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติภารกิจให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายได้ (นพพงษ์ บุญจิตรกุลย์ 2534:39)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการซึ่งจะทำให้ได้กระบวนการบริหารที่เหมาะสม เพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนให้ได้ผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษากระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษากระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน
ครอบคลุมในเรื่อง

1. การวางแผน (planning)
2. การจัดองค์การ (organizing)

3. การใช้อิทธิพลหรือการจูงใจ (Influencing)
4. การประสานงาน (coordinating)
5. การประเมินผล (evaluating)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กระบวนการบริหาร หมายถึง วิธีการบริหารงานโดยกำหนดขั้นตอนอย่างมีระบบ และสอดคล้องสัมพันธ์กันเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ โดยครอบคลุมเรื่องการวางแผน การจัดองค์การ การใช้อิทธิพลหรือการจูงใจ การประสานงาน และการประเมินผล

การวางแผน หมายถึง การกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย และวิธีการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดในอนาคตเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายในการป้องกันยาเสพติด ผู้รับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ในการวางแผนป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

การจัดองค์การ หมายถึงการจัดระบบการทำงานอย่างมีระเบียบแบบแผน โดยจัดให้มีการประสานสัมพันธ์กันระหว่างขอบข่ายหน้าที่กับบุคคล เพื่อให้สามารถทำงานได้จนสำเร็จ ประกอบด้วย ผู้รับผิดชอบงานป้องกันยาเสพติด การกำหนดอำนาจหน้าที่ วิธีการจัดบุคลากร ปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติด

การใช้อิทธิพลหรือการจูงใจ หมายถึงการแนะนำ การจูงใจ การใช้อำนาจหน้าที่ บังคับบัญชา เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบด้วย การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมายการป้องกันยาเสพติด การสร้างทัศนคติ ความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติงาน

การประสานงาน หมายถึงความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้วยการเชื่อมสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล หน่วยงาน วัสดุ ทรัพยากร เพื่อให้งานบรรลุผลตามเป้าหมาย ประกอบด้วย การประสานงานภายในโรงเรียนและการประสานงานภายนอกโรงเรียน

การประเมินผล หมายถึงการตรวจสอบและติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการรายงานผลเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วย การกำหนดผู้รับผิดชอบในการประเมินผล ประเด็นที่ประเมิน ระยะเวลาในการประเมิน วิธีประเมิน และ ผลการประเมิน

การป้องกันยาเสพติด หมายถึง การให้การศึกษาและข้อมูลที่ถูกต้องแก่เยาวชนและประชาชน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับโทษพิษภัยและสาเหตุของการติดยาเสพติด

ยาเสพติด หมายถึงสารใดๆ ที่เข้าสู่ร่างกายโดยวิธีการต่างๆ แล้ว เกิดผลต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรมของผู้เสพในทางเสื่อมลง นอกจากนี้ยังต้องเพิ่มปริมาณการเสพมากขึ้นเรื่อยๆ จนติดเรื้อรังก่อให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจและสังคม

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของโรงเรียน เพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง

อาจารย์ที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบงานป้องกันยาเสพติด หมายถึง ครูอาจารย์ที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ หรือศึกษานิเทศก์ ให้เป็นหัวหน้ารับผิดชอบดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

หัวหน้างานแนะแนว หมายถึง ครู อาจารย์ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้างาน
แนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติด
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ .
2. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียนนำไปใช้พัฒนา
หรือปรับปรุงกระบวนการบริหาร เพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จาก 22 โรงเรียน
รวมทั้งสิ้น 88 คน ประกอบด้วย
 - 1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน รวม 44 คน จาก 22 โรงเรียน ได้แก่
ผู้อำนวยการโรงเรียน หรืออาจารย์ใหญ่ จำนวน 22 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครองหรือ
ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ จำนวน 22 คน
 - 1.1.2 อาจารย์ที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบงานป้องกันยาเสพติดใน
โรงเรียนจำนวน 22 คน
 - 1.1.3 หัวหน้างานแนะแนวหรือผู้รับผิดชอบงานแนะแนว จำนวน
22 คน

- 1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 48 คน จาก 12 โรงเรียนประกอบด้วย
- 1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 24 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรืออาจารย์ใหญ่ จำนวน 12 คน และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง หรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ จำนวน 12 คน
- 1.2.2 อาจารย์ที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบงานป้องกันยาเสพติด จำนวน 12 คน
- 1.2.3 หัวหน้างานแนะแนวหรือผู้รับผิดชอบงานแนะแนว จำนวน 12 คน
- การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ของประชากร ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนได้ เนื่องจากสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 25 ที่กำหนดโดย ประคอง กรรณสูต (2538: 8) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน โดยแต่ละโรงเรียนจะสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 4 คน ดังรายละเอียดในข้อ 1.2 ดังนั้นจึงมีโรงเรียนที่จะจัดเก็บข้อมูล จำนวน 11 โรงเรียน จากนั้นแบ่งเขตพื้นที่ออกเป็น 5 อำเภอ เทียบสัดส่วนโรงเรียนในแต่ละอำเภอ อำเภอใดเมื่อเทียบสัดส่วนแล้ว ได้จำนวนเป็นจุดทศนิยมตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปให้ปัดขึ้นเป็น 1 โรงเรียน เนื่องจากมีอำเภอซึ่งเทียบสัดส่วนแล้ว มีเศษเป็นทศนิยม 0.5 และได้ปัดเศษเป็น 1 โรงเรียน จึงมีโรงเรียนที่จะต้องเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 12 โรงเรียน จากนั้นเลือกโรงเรียนในอำเภอต่างๆ ตามสัดส่วนที่ได้มา โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงมี 48 คน จาก 12 โรงเรียน

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบวิเคราะห์เอกสาร ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) เพื่อใช้สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง หัวหน้างานแนะแนว อาจารย์ที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบงานป้องกันยาเสพติด แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับกระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา 5 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและคำถามปลายเปิด (open-ended question)

2.2 แบบวิเคราะห์เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้วิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด ประจำปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนที่เก็บข้อมูล ได้แก่ แผนปฏิบัติการประจำปี คำสั่งแต่งตั้งของโรงเรียน คู่มือการปฏิบัติงาน บันทึกการประชุมของฝ่ายปกครอง และเอกสารโครงการเพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์เอกสารด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา หาค่าความถี่และค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา และหาค่าความถี่

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานเพื่อป้องกันยาเสพติดจากการจัดลำดับความสำคัญ ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา จัดหมวดหมู่ ให้ค่าคะแนน แล้วจัดเรียงลำดับตามค่าคะแนน

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

รายงานการวิจัยเสนอเป็น 5 บท ตามลำดับ ดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับ ยาเสพติด การป้องกันยาเสพติด ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา กระบวนการบริหาร จังหวัดสมุทรปราการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในส่วนสุดท้ายจะเป็นรายการอ้างอิง ภาคผนวก และประวัติผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย